

gang i Legatmidlernes Afkastning og derigennem ramme Legatnydere, hvis Midler til Underhold i Forvejen var yderst sparsomt tilmaalt. Endvidere gjorde Mindretallet gældende, at Formuleringen af 2. og 3. Stykke faktisk tvang Legaterne til Anbringelse af deres Midler i Kreditforeningsobligationer eller Stats- og Kommuneobligationer. Mindretallets Ændringsforslag om at udelade Paragraffen forkastedes imidlertid med 86 Stemmer mod 19. Derimod foretoges nogle Ændringer i *Landstinget*, hvor man ved en ny Affattelse af Stk. 1 slog fast, at det her kun drejer sig om fremtidige Udlaan i faste Ejendomme af Midler, tilhørende *Legater, Stiftelser, Fonds o. lign.*, saa at f. Eks. Forsikringsselskabernes Kapitaler falder uden for. Ligeledes tilføjedes Dispensationsbestemmelsen i Stk. 3.

Skønt Lovforslagets Formaal fik Tilslutning fra alle Sider, lykkedes det ikke i første Omgang at tilvejebringe fuld Enighed om Sagen i *Folketingets Udvalg*. De Konservative tog, som nys nævnt, Afstand fra Bestemmelserne i § 7 (Regeringsforslagets § 6) og vendte sig særlig mod Konverteringsafgiften (se det ved § 5 bemærkede). Endvidere stillede de Ændringsforslag om en ny Paragraf, hvorefter Banker og Sparekasser skulde have Ret til at fradrage den ved Ombytning af Obligationer forårsagede Mindreindtægt i det Beløb, hvormed de ifølge Krisefondslovens § 8 er pligtige at nedsætte deres Udlaansrente. Dette Ændringsforslag forkastedes, men i Betænkningen oplyste Flertallet angaaende samme Spørgsmaal, at Handelsministeren havde erklæret sig indforstaaet med at ville administrere Loven om Krisefonden saaledes, at *den ved Konverteringen forårsagede Indtægtsformindskelse helt eller delvis skal kunne indregnes i det Beløb, som Udlaansrentens Nedsættelse andrager*. En lignende Udtalelse blev senere optaget i Landstingsudvalgets Betænkning.

Endelig fandt de Konservative det tvivlsomt, om den Aftale mellem Regeringen og Nationalbanken, som var Grundlag for Lovforslaget, var kommet i Stand, idet det af en Skrivelse fra Handelsministeriet af 21. November 1933 syntes at fremgaa, at Regeringen ikke havde accepteret *de af Nationalbanken opstillede Betingelser* efter disses Ordlyd. Flertallet tog Brevvekslingen mellem Handelsministeren og Nationalbanken samt de af Handelsministeren i Tilknytning hertil i Udvalget fremsatte Udtalelser til Efterretning.

Med Hensyn til Indholdet af den omtalte Brevveksling henvises i det hele til Bilag III til Folketingsudvalgets Betænkning med Underbilag. Dog hidsættes her foruden den Side 171 optagne Note et Par Uddrag af Protokollen over *Nationalbankens Repræsentanters Møde* den 4. November